

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 989/2025
17.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Бербера, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава из члана 39. став 1. Закона о спречавању допинга у спорту, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Бербера - адвоката Ивана Бајазита, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-91/24 од 24.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 364/25 од 26.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Бербера - адвоката Ивана Бајазита, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-91/24 од 24.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 364/25 од 26.06.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-91/24 од 24.03.2025. године окривљени Младен Бербер оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава из члана 39. став 1. Закона о спречавању допинга у спорту и осуђен на казну затвора у трајању од три године и један месец у коју казну му је урачунато време проведено у притвору као и време које ће провести по мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 364/25 од 26.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-91/24 од 24.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Младена Бербера - адвокат Иван Бајазит, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да дело за које се окривљени гони и за које је правноснажно оглашен кривим није кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава из члана 39. став 1. Закона о спречавању допинга у спорту, јер Младен Бербер нема никакве везе са спортом. Описане радње објективно би могле представљати прекршај из члана 42. став 1. тачка 1) Закона о спречавању допинга у спорту, али и те радње су везане са спорт што се не може повезати са окривљеним.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава из члана 39. став 1. Закона о спречавању допинга у спорту чини онај ко неовлашћено у циљу допинга у спорту производи, прерађује, продаје или нуди на продају, или ради продаје купује, држи, или преноси, или посредује у продаји или куповини допинг средстава, или на други начин неовлашћено ставља у промет допинг средства.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде у којем је наведено да је окривљени „дана 26.08.2024.године..., приликом изласка из Р.Србије према Р.Хрватској..., неовлашћено у циљу допинга у спорту, ради даље продаје, држао и преносио супстанце сакривене у фабричкој шупљини испод кревета за одмор возача у кабини камиона...укупне нето масе 475,00 грама, за које је вештачењем утврђено да се радо о супстанци Oxandrolone...500 ампула са течном материјом... укупне запремине течности 500.00мл, за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Metenolone, 500 ампула са течном материјом...укупне запремине течности 500.00 мл. за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Drostanolone..., 50 бочица са течном материјом..., укупне запремине течности 500.00 мл., за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Testosterone... 50 бочица са течном материјом..., укупне запремине течности 500.00 мл., за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Testosterone... 50 бочица са течном материјом..., укупне запремине течности 500.00 мл., за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Testosterone... 50 бочица са

течном материјом..., укупне запремине течности 500.00 мл., за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Boldenone и 50 бочица са течном материјом..., укупне запремине течности 500.00 мл., за коју је вештачењем утврђено да се ради о супстанци Drostanolone, а наведене супстанце Oxandrolone, Metenolone, Drostanolone, Testosterone, Boldenone се налазе на Листи забрањених допинг средстава, Правилника о Листи забрањених допинг средстава („Сл. Гласник РС“ бр.117/23 од 27.12.2023. године), које су пронађене и одузете од стране овлашћених радника полиције, а окривљени је био способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела, хтео његово извршење и знао да је исто забрањено“ то, по налажењу Врховног суда, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног Младена Бербера стичу сва битна законска обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет допинг средстава из члана 39. став 1. Закона о спречавању допинга у спорту, за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, а то што окривљени нема никакве везе са спортом није од значаја, јер су радње које су предузете од стране окривљеног (држање и преношење рди продаје неведених супстанци) учињене у циљу допинга у спорту, због чега се као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Бербера у осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву оспорава оцену одбране окривљеног дату од стране суда, а везано за контакт окривљеног са АА, јер није испитао осуђеног АА и тако на поузданији начин утврдио битну чињеницу за овај поступак о њиховом међусобном односу. Друга одлучна чињеница која по оцени браниоца није утврђена је намера окривљеног да наведене супстанце преноси ради продаје, јер је и сам окривљени навео да није имао намеру да их продаје већ одвезе у Швајцарску где би га друг чекао и лично преузео све кутије будући да тамо живи. Наиме, чињенице да је окривљени тврдио да се супстанце које преноси налазе у слободној продаји, да их није сакривао, да лице које га је замолило за услугу преноса није спортиста, да се ни он не бави спортом и не зна како се предметне супстанце употребљавају, по мишљењу браниоца искључују умишљај у погледу предметног кривичног дела. Такође, како то бранилац истиче, суд није утврдио ни свест о противправности дела, јер је нејасно како је то утврђено да су окривљеном биле познате чињенице да се наведене супстанце налазе на Листи забрањених допинг средстава и то осам месеци раније у односу на време вршења радње кривичног дела, а да је окривљени на интернету утврдио да се предметне супстанце налазе у слободној продаји, услед чега бранилац закључује да је окривљени поступао у правној заблуди.

Изнетим наводима бранилац окривљеног суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Преосталим наводима бранилац окривљеног оспорава закључке суда на који начин указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2.

тачка 2) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног, у поднетом захтеву истиче се и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како бранилац у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Бербера, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Бербера - адвоката Ивана Бајазита, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић